

СВЕТОСЛАВ ИВАНОВ
ПАДАТ КАКТО ВИНАГИ
ЛИСТА И ДЪЖД СЕ РЪСИ...

chitanka.info

*Падат както винаги листа и дъжд се ръси.
Стеле се мъгла, и мокрите комини
дишат като старци — на кисело и бедност.
Няма впрочем нищо драматично.
Както винаги е есен, циганки — метачки
махат с жълтите метли, карат се и викат.
Движат се коли и хора бързо дишат.
А аз съм болен, знам че съм обречен.
Ще бъда в болничен халат, ще влача стари чехли,
а санитарките след мен ще шепнат нещо скрито...
Ще изтекат последни дни зад болнични прозорци,
от там ще гледам есента и двете черни врани.
И те ще ме разглеждат, и ще станем близки.
Ще късам снопчета мясо от голите си нерви
и те ще ги кълват, а аз ще гасна тихо...
А после ще ме върнат вкъщи — изяден и разнищен.
Ще падат пак листа, и дъжд по мен ще ръси.
Но нищо...
Враните поне ще бъдат дълго сити.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.